

Siionin virsi 90 ehdotus

suomalainen toisinto

1. Kos-ka va-lais-see koin-täh-tö-nen mua köy-hää ker-jää-jää?
Kos-ka päät-tyy mat-ka yöl-li-nen, on y-hä hä-mä-rää?

Tai-vaal-le nos-tan yh-te-nään kat-see-ni kai-paa-van.

Va-lo-a jos en nä-e-kään, sen tie-dän lois-ta-van.

toisinto Savosta / Ahti Sonninen

1. Kos-ka va-lais-see koin-täh-tö-nen muaköy-hää ker-jää-jää?
Kos-ka päät-tyy mat-ka yöl-li-nen, on y-hä hä-mä-rää?

Tai-vaal-le nos-tan yh-te-nään kat-see-ni kai-paa-van.
Va-lo-a jos en nä-e-kään, sen tie-dän lois-ta-van.

1. Koska valaissee kointähtönen
mua köyhää kerjääjää?
Koska päättyy matka yöllinen,
on yhä hämärää?
**Taivaalle nostan yhtenäin
katseeni kaipaavan.**
Valoa jos en näekään,
sen tiedän loistavan.

**3. Herra, Jeesus, pyydän,
rukoilen**
kaikesta sielusta:
**Henkesi suo olla murheisen
tuskassa lohtuna
ja itseäsi kirkastaa**
nyt sydämelleni.
**Vain uhrisi voi rauhoittaa
ja olla onneni.**

5. Herra, Jeesus, sinun eteesi
käyn tässä toivossa,
kyynelin nyt käännyn puoleesi
ja pyydän armoa.
En mene pois ennen kuin saan
**haavoissa kalliissa
riemun ja rauhan autuaan.**
Niin, aamen uskossa.

2. Koska vakuudeksi armosta
jo valo koittanee?
Koska pääsee sydän vaivasta
ja usko kasvane?
Ah, pääsisinpä näkemään
jo Herran autuuden.
**Vaan vaikken vielä
nähtykään,**
saan kerran nähdä sen.

4. Kun mä kerran pääsen
tuntemaan
voimaa sun veresi,
en mä enää jouda tuhlaamaan
kallista lahjaasi.
**Tee minut kaipaavaiseksi,
tyhjäksi kokonaan,**
armoa kerjääväiseksi,
ar mosi että saan.

Anders Odhelius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara,
1938 ja 1986 virsikirjakomitea
uud. K. Pispa 2013